

РЕШЕНИЕ

№ 1790

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11645** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на [фирма], против Решение от 21.10.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 13^{-ти} състав, по НАХД № 1296/20 г. С Решението е потвърдено издаденото от заместник – председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № Р-10-14/02.01.2020 г.**, с което на дружеството е наложена имуществена санкция, в размер на 5 000 лв. за това, че в качеството си на застрахователен посредник е предоставило правото да извършва дейност по продажба на застрахователни продукти на лице (И. Б. Х.), което не е негов служител – нарушение по чл. 635, ал. 8 КЗ.

В съдебно заседание касаторът не е представляван. Касационната жалба и писмената защита преповтарят доводите и възраженията, изложени в жалбата пред СРС.

Ответникът, чрез юрисконсулт и с писмено становище оспорва касационната жалба и желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно: на 12.09.2019 г. член на проверяващ екип от КФН сключил контролна застраховка в офиса на застрахователния посредник [фирма], като полицата била издадена с парола за достъп на И. Б. Х. - упълномощено от брокера лице, със създаден на 11.03.2019 г. профил в уеб- приложението на ЗК [фирма], както и профил в застрахователно-информационната система на [фирма]. Установено е впоследствие, че: същият не е бил служител на дружеството – не бил назначен на трудов договор; И. Б. Х. е извършвал дейност по продажба на застрахователни продукти от името на дружеството, като в електронните системи на двете застрахователни дружества, за периода от 12.03.2019 г., до 12.09.2019 г. били отразени сключени от него множество полици, цитирани в АУАН и в НП.

Въззивният съд е проверил обективно и всестранно релевантните факти и обстоятелства, като е обосновал с мотивите си изводи за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на дружеството, както и за неприложимост на чл. 28 ЗАНН.

Касационният съд преценява решението, като правилно.

Нормата на чл. 635, ал. 8 КЗ предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 5 000, до 50 000 лв. на застрахователен посредник, включително посредник, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност - юридическо лице или едноличен търговец, който предоставя права на лице, което не е негов служител. Безспорно се установява сключването на застрахователни полици от И. Х., без същият да е бил служител на застрахователния посредник. По аналогия с разпоредби от КТ за „служител“, по смисъла на чл. 635, ал. 8 КЗ следва да счита лице, което предоставя работна сила, срещу възнаграждение. От [фирма] не е представен трудов договор с И. Х., сключен преди процесния период. Не е бил наличен и договор за поръчка (см. чл. 280 ЗЗД) или такъв за изработка (чл. чл. 258 и сл. ЗЗД) – т. нар. „граждански договор“. Пълномощното, с което управителят на [фирма] е упълномощил И. Х. да представлява брокера пред застрахователни компании не представлява договор за възлагане на работа, който да определя упълномощеното лице като „служител“, защото пълномощното не създава конкретно правоотношение, не обвързва страните с конкретно уговорени права и задължения. Касационният съд споделя мотивите на въззивния за неприложимост на чл. 28 ЗАНН, предвид вида на нарушението, характера и важността на обществените отношения, регулирани от КЗ.

С оглед неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 и ал. 5 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.10.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 13^{-ти} състав, по НАХД № 1296/20 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: